

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie informacji o wwożonych lub wywożonych środkach pieniężnych, krajowych
środkach płatniczych i wartościach dewizowych**

Na podstawie art. 85 ust. 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723, 1075, 1499 i 2215) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób sporządzania i przekazywania informacji o środkach oraz tryb ich przekazywania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Biuletynie Informacji Publicznej – rozumie się przez to stronę podmiotową urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych znajdującą się w Biuletynie Informacji Publicznej;
- 2) Generalnym Inspektorze – rozumie się przez to Generalnego Inspektora Informacji Finansowej;
- 3) informacjach o środkach – rozumie się przez to informacje, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 309 z 25.11.2005, str. 9), oraz informacje zawarte w zgłoszeniu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 679 oraz z 2018 r. poz. 1629);
- 4) podmiocie pośredniczącym – rozumie się przez to Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- 5) podmiocie przekazującym – rozumie się przez to organy Straży Granicznej lub naczelników urzędów celno-skarbowych;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

- 6) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 7) systemie teleinformatycznym – rozumie się przez to system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 12 ust. 4 ustawy.

§ 3. Informacje o środkach są przekazywane przez podmiot przekazujący do podmiotu pośredniczącego za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§ 4. 1. Informacje o środkach są przekazywane przez podmiot pośredniczący do Generalnego Inspektora za pośrednictwem:

- 1) strony internetowej umożliwiającej przekazanie pliku zawierającego dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 85 ust. 3 ustawy, której identyfikator URI jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej;
- 2) oprogramowania interfejsowego umożliwiającego łączność z usługą sieciową systemu teleinformatycznego, której identyfikator URI i opis interfejsu jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej w systemie teleinformatycznym.

2. Informacje o środkach przekazywanych w sposób, o którym mowa w ust. 1, są opatrzone:

- 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym podmiotu pośredniczącego albo osoby upoważnionej przez ten podmiot albo
- 2) kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną podmiotu pośredniczącego.

3. Informacje o środkach przekazywanych w sposób, o którym mowa w ust. 1, są zaszyfrowane. Opis sposobu szyfrowania jest udostępniany na stronie internetowej, której identyfikator URI jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej systemu teleinformatycznego.

§ 5. 1. Urzędowe poświadczenie odbioru informacji o środkach przekazanych w sposób, o którym mowa w § 4 ust. 1, jest wydawane za pomocą systemu teleinformatycznego po przeprowadzeniu z wynikiem pozytywnym weryfikacji struktury logicznej w zakresie zgodności ze wzorem dokumentu elektronicznego i spójności danych oraz ważności podpisu albo pieczęci, o których mowa w § 4 ust. 2.

2. Struktura logiczna urzędowego poświadczenia odbioru jest udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej systemu teleinformatycznego.

§ 6. W przypadku stwierdzenia przez podmiot przekazujący albo podmiot pośredniczący błędu w przekazanej informacji o środkach, podmiot przekazujący za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego, przekazuje Generalnemu Inspektorowi korektę niezwłocznie, nie później niż w terminie siedmiu dni roboczych od dnia stwierdzenia błędu.

§ 7. 1. W przypadku stwierdzenia przez Generalnego Inspektora, że:

- 1) przekazany dokument obejmujący informacje o środkach jest uszkodzony lub
- 2) informacja o środkach została przekazana z naruszeniem art. 85 ust. 1, lub
- 3) informacja o środkach zawiera błędy

– podmiot przekazujący za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego przekazuje ponownie albo koryguje informację o środkach, w terminie siedmiu dni roboczych od dnia wpływu albo udostępnienia podmiotowi pośredniczącemu żądania ponownego ich przekazania albo skorygowania.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane podmiotowi pośredniczącemu w formie pisemnej w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w formie informacji dostępnej na stronie internetowej, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, lub za pośrednictwem oprogramowania interfejsowego, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 2.

§ 8. Do korygowania i ponownego przekazywania informacji o środkach na podstawie § 6 i 7 stosuje się przepisy § 3–5.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 stycznia 2019 r.²⁾

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łučko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 10 kwietnia 2017 r. w sprawie formy i trybu przekazywania przez organy Straży Granicznej oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej (Dz. U. poz. 814), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 190 ustawy z dnia 26 października 2018 r. o ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723, 1075, 1499 i 2215).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie zawartego w art. 85 ust. 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2018 r. poz. 723, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia do wydania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych rozporządzenia określającego sposób sporządzania i przekazywania oraz tryb przekazywania informacji, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 309 z 25.11.2005, str. 9), oraz informacje zawarte w zgłoszeniu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 679), zwanych dalej również „informacjami o środkach”. Powyższe należy określić mając na uwadze konieczność sprawnego, wiarygodnego i bezpiecznego ich przekazywania informacji przez Organy Straży Granicznej i naczelników urzędów celno-skarbowych obowiązane do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, zwanego dalej „GIIF”.

W § 1 i § 2 projektu rozporządzenia wskazano szczegółowy zakres przedmiotowy projektowanego rozporządzenia oraz zdefiniowano skróty, m.in. podmiot pośredniczący - na potrzeby oznaczenia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej, podmiot przekazujący - na potrzeby oznaczenia Organów Straży Granicznej oraz naczelników urzędów celno-skarbowych, system teleinformatyczny - na potrzeby oznaczenia systemu teleinformatycznego GIIF, o którym mowa w art. 12 ust. 4 ustawy.

Przepisy § 3 projektu rozporządzenia umożliwi realizację obowiązku przekazywania informacji o wwożonych lub wywożonych środkach pieniężnych, krajowych środkach płatniczych i wartościach dewizowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej/UE lub z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej/UE, za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego, tj. Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, nałożonego na Organy Straży Granicznej oraz naczelników urzędów celno-skarbowych, poprzez przywołanie wzoru dokumentu elektronicznego, o którym mowa w art. 85 ust. 3 ustawy. Wzór przedmiotowego dokumentu będzie opublikowany w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych.

Przepisy § 4 projektu rozporządzenia definiuje tryb przekazywania dokumentów elektronicznych do GIIF. Informacje o środkach będą przekazywane za pośrednictwem strony

internetowej albo oprogramowania interfejsowego umożliwiającego łączność z usługą sieciową systemu teleinformatycznego.

Identyfikator URI i opis interfejsu będą zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej w systemie teleinformatycznym. Umożliwi to podmiotowi pośredniczącemu przystosowanie własnego oprogramowania interfejsowego do komunikacji z systemem teleinformatycznym GIIF.

W § 4 ust. 2 projektu rozporządzenia definiuje zasady elektronicznego podpisywania przekazywanych dokumentów, wykorzystując infrastrukturę elektronicznego uwierzytelniania dokumentów stworzoną w ramach nakreślonych przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym. Wykorzystanie kwalifikowanego podpisu elektronicznego lub kwalifikowanej pieczęci elektronicznej umożliwi elastyczne stosowania technologii „podpisu elektronicznego”.

W § 4 ust. 3 projektu rozporządzenia reguluje kwestię szyfrowania danych w przekazywanych informacjach o środkach, co razem ze stosowaniem uwierzytelnienia opartego na cyfrowym podpisie stanowi dopełnienie wymogu wiarygodności i bezpieczeństwa przekazu danych.

Przepisy § 5 projektu rozporządzenia dotyczą wydawania urzędowego poświadczenia odbioru informacji o środkach przekazanych w sposób, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lub 2. W projekcie wskazuje się, że UPO jest wydawane za pomocą systemu teleinformatycznego po przeprowadzeniu weryfikacji struktury logicznej w zakresie zgodności ze wzorem dokumentu elektronicznego i poprawności danych oraz podpisu lub pieczęci.

Przepisy § 6-8 projektu rozporządzenia określają sposób i tryb przekazywania do GIIF skorygowanych informacji – czy to w wyniku stwierdzenia takiej konieczności przez nadawcę (podmiot przekazujący lub podmiot pośredniczący) czy przez odbiorcę (GIIF).

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla pozyskiwania przez GIIF aktualnych informacji o środkach.

W § 10 projektu rozporządzenia przyjęto, iż rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 14 stycznia 2019 r. Powyższe jest konsekwencją założenia zawartego w art. 190 ustawy, stosownie do którego, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15a ust. 6 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1049) zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych

wydanych na podstawie art. 85 ust. 4, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy tj. do dnia 13 stycznia 2019 r.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Stosownie do art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, z późn. zm.) należy podkreślić, że zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.